

[Larsen-Ledet]

Må jeg sige til fru Margrete Auken, at hun tager fuldstændig fejl, når hun placerer Det Radikale Venstre på bagsædet af en regeringsbil. Det er helt forkert. Vi er derimod en del af et lokomotiv, som trækker den kollektive trafik stærkere ind i den danske hverdag.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg kan forstå, at hr. Larsen-Ledet nu ikke alene har opgivet ævred med hensyn til bare at få loven overholdt og aftalen overholdt. Jeg mener, at alt, hvad der er sagt her i dag, klinkende klart viser, at loven ikke er overholdt. Det er så én ting. Det er åbenbart kun socialdemokrater, der skal ærtes til den side, og de finder sig så i det, når det går galt til den anden side. Men det er også på DSB-siden. Hvis hr. Larsen-Ledet havde hørt efter, hvad der er blevet sagt fra regeringspartierne indtil nu, ville han vide, at der ingenting er at holde sig fast i – ingenting.

Vi har ikke med denne her dagsorden ønsket – for det vidste vi at vi ikke kunne – at sprænge forliget. Alt, hvad vi har foreslået, var inden for forlig og lov. Det, vi har bedt om, var, at man ville være sig selv så meget bekendt, at man turde diskutere det åbent. Altså: Debatten har jo i alle de her år handlet om, at det ikke måtte komme frem. Det måtte ikke diskuteres. Det måtte ikke. Det hørte hjemme bag de lukkede døre. Det er ikke så mærkeligt, at der breder sig politikerlede, når så mange politikere opfører sig ledt.

Men ikke bare det: Man vil heller ikke have undersøgelser. Det er en særlig fornærmelse mod det dér projekt at ville sætte nogen til at undersøge det, samtidig med at man har en statsgaranti, som gør, at der ikke kommer en almindelig markedsundersøgelse af den økonomi. Jeg forstår ikke, hvorfor det bliver betragtet som frygtelig uartig fra SF's side, at vi beder om at få de her sager frem.

Og jeg må indrømme, at jeg havde håbet, at der i hvert fald i hr. Larsen-Ledets tale var – hvad skal vi sige? – så mange kroge, at vi i hvert fald for DSB's vedkommende havde noget at hænge det op på. Men jeg kan forstå på hr. Larsen-Ledet, at han også på det punkt nu er sunket helt tilbage i de fromme ønsker. Det får man ikke et moderne jernbanesystem af.

Arne Melchior (CD):

Voltaire har ikke sagt, men bliver ofte citeret for at skulle have sagt: »Din mening er mig en vederstyggelighed, men jeg vil indtil min død kæmpe for din ret til at have den.« Det er faktisk en, der har skrevet en biografi over Voltaire, der har sagt, at han levede op til denne høje standard.

Jeg citerer denne sætning som indledning til CD's lille indlæg her i dag for at karakterisere forespørgslen fra SF og også karakterisere fru Margrete Aukens indlæg. Jeg kan godt forstå, at hun er ked af og irriteret over at være mere og mere isoleret, og jeg synes, hun er godt i gang med at tale sig selv og sin sag i sænk. Men hun har al ret til at gøre det.

Det er relevant, at ethvert medlem af dette Ting eller ethvert parti ønsker en debat om disse ting. Man kan så sige: Er det ikke lidt tit? Vi har jo en dagsorden, som hr. Søgaard citerede, fra den 30. marts i år, som seks partier stemte for, og vi kunne altså sagtens have været foruden denne debat. Men det er altså helt rimeligt, at man har ret til at kræve den debat og føre den, og til min død vil jeg kæmpe også for fru Margrete Aukens ret til at gøre noget sådant.

Jeg synes, det er vigtigt at få dette sagt af følgende årsag: Det har af formanden for A/S Storebæltsforbindelsen gentagne gange været nævnt, at han undrede sig over, at det politiske etablissement blander sig så meget i denne forbindelse. Og minsandten om ikke vores egen statsminister også lejlighedsvis har sagt: Helle for mig, det blander vi os ikke i, det har vi selskabet til. Det har en bestyrelse, det har en direktion. Det må de om. Og så er det klart, at en debat som denne her for dem må være en pestilens.

Men jeg vil gerne citere fra bemærkningerne til lovforslag nr. L 177, fremsat den 21. januar 1987 og vedtaget i maj måned samme år, uden at der blev ændret et komma i lovteksten. Det ville være glædeligt, og det er vel også sandsynligt, at man i A/S Storebæltsforbindelsen og i regeringen gennemlæser debatten her i dag og får en lille reminder om, hvad der faktisk står i bemærkningerne om, hvem der skal blande sig, og hvem der skal lade være:

»Det har ikke ved valg af anden organisationsform end den i 1973-loven forudsatte været hensigten at begrænse statens indseende med virksomheden eller begrænse statens an-